

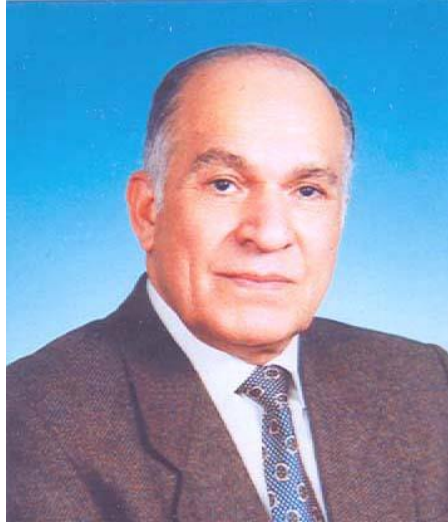
Şiirimizin Beyefendisi Mehmet ERGÖNÜL'ü Kaybettik...

Mustafa Kamil ATEŞ

1967 lise yıllarında Malatya Turan Emeksiz Lisesinde öğrenci iken, babamın saygı ile anlattığı bir kişinin yaşadığı üzücü olay sonrasında yayımlanmış olduğu 'Beklediğim Kuşlar (1960) ' şiir kitabından okuduğu bazı bölümler beni etkilemişti. O şiir kitabını tümü ile okumuştum. 1979 yılında Ankara 'da görev yaparken ziyaretime gelen babam,

birkaç gün sonra Ulus'taki Sümerbank Genel Müdürlüğünde çalışan Mehmet Abiyi ziyaret etmek istemesi ile tanıştım. Çok candan, hoş sohbet ve şiir gibi konuşması beni etkilemişti. Arada sırada yanına uğrar sohbet etmişliğimiz oldu. Emekli olup İstanbul'a taşındıktan sonra da telefonla görüşmelerimiz devam etti.Fakat son birkaç yılda pek görüşeme şansım olmadığı için üzgünüm.

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinde yönetim kurulu üyesi ve Ağın Düşün ve Sanat Dergi sorumlusu yani Yazı İşleri Müdürü olarak telefonla fazla görüşebiliyorduk. Zaten Ankara'da bulunduğu yıllar Ağın derneğinin çalışmalarında ve Ağın Dergisinin yazı kurulunda verimli çalışmalarının olduğunu öğrendim. Dergimizi her zaman özenle takip etmenin yanında, şiirlerini ve resim çalışmalarından bolca örnekler gönderiyor, biz de şiir ve resimlerini yayınlıyorduk.

Arapgir ortaokulunda yokluklar içerisinde eğitim alamaya çalışan Hozakpurlu öğrenciler: Ayaktakiler soldan sağa : Süleyman Korkmaz, Mehmet (Aksoy) Ergönül, bilinmeyen, İrfan Cumurcu, Hüseyin Ateş Oturanlar soldan sağa: Hasan Özdemir, Nurettin Atalay, bilinmeyen.

1926 yılında Hozakpur köyünde doğdu. Eğitim yaşamı, Hozakpur'da ilk 3 sınıfı bulunan okulda ilköğretimine başladı.4 ve 5. Sınıfları bulunan Ağın merkezinde tamamladıktan sonra ekonomik şartları yeterli olmadığı halde ortaokulu okumak için o dönemde köyünden 5 kişinin Arapgir'de ortaokulu okumak için ev tuttuklarını öğrenince onlara katılarak gene zor günleri yaşamaya başladılar. O günler için "Arapgir'de geçen acılı, yoksul, başarısız yılların uzantısı ve ezikliği ömür boyu peşimi bırakmadı. O Arapgir ki, hem yüreğimde, hem belleğimde, yolları, dağları, nergisleri, sarıçiçekleri ve yıldızlı gökleri ile bir masal ülkesine benzerdi." demektedir. Liseyi Malatya'da tamamladıktan sonra, Ankara'daki görev yıllarında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih, coğrafya fakültesinin 3.sınıfında yükseköğrenimini noktalamak zorunda kaldı. Malatya Sümerbank' da başlayan görev genel müdürlük de uzmanlık ve müdürlük görevlerinde bulunduktan sonra 1990 yılında emekli oldu.

Yerleştiği İstanbul da şiir ve resim çalışmalarını yanında, yöresel kültür çalışmaları içinde oldu. 2005'lu yıllarında yayın hayatına başlayan, fakat uzun ömürlü olamayan, imtiyaz sahibi ve yazı işleri müdürü Lokman Öztürk, genel yayın yönetmeni Rifki Öztürk, yayın danışmanı Şerif Aydemir'den oluşan İstanbul'da Ağın sevdalısı hemşerimizin Ağın temasında haber, şiir ve köşe yazıları ile sesini duyurmaya çalışan arkadaşlara selam olsun. 2007 yılında Şerif Aydemir ve Ağın Haber'den oluşan ekip şairimizi evinde ziyaret ederek yapmış oldukları söyleşide Hozakpur'daki çocukluk yılları için, " Ben hayata yoksul, garip ve yetim başladım. Bunu söylememin hiçbir sakıncası yok. Çünkü ben fakirlik edebiyatı yapmıyorum. Babam öldüğünde ben 5 yaşındaydım. Annem, kitabımı ismine adadığım Seher ablam ve ben kalmıştık. Çaresizdik. 40'lı yıllar çileli yıllardı. Aç kaldım, çıplak kaldım, ayakkabısız gezdim. Perişan büyüdüm, para nedir görmedim. Bu durumun insan ruhunda hangi fırtınalar estirdiğini, bir küçük çocuğun yüreğini ne ölçüde zedelediğini bu günkü nesiller kavrayamaz." diyerek, hayata ne zorluklar içinde başladığını vurgulamak istiyor.

Benliğinde her zaman Ağınlı, özellikle Hozakpurlu olmanın onurunu ve gururunu yaşarken, gönlüne her zaman o günlerin hüznünü içinden atamadığı şiir ve resimlerinin ana temasında bulunmaktaydı. Ağın Haber gazetesinde bu duygusunu "Doğup büyüdüğüm yerlerden neyi getirdimse, Hozappur'dan, Ağın'dan, Arapgir'den ne taşıdımsa hiç birini unutmadım, kenara atmadım. "Sele"mden, "hıla"mdan, "çarşaf"ımdan bir şey düşüp kaybolmadı. Gıranı yolundaki büyük tarlada tek başına boğum boğum büyüyen dağın ağacıyla muhabbetimiz bunca yıldır eksilmedi." Hasretini en sade şekilde dile getirmektedir.

Seher yeli kitabından erken yaşta kaybettiği oğlu için duygu dolu şiirinden birkaç kıta;

Fırtınaların Götürdüğü Çocuk...

*Sen hep özlemini çektiğim
Hep varmak istediğim durak.
Sen dünya çocuklarının en güzeli
Sen düşlerimi süsleyen yüz
Sen yüreğimi ısıtan, alevlendiren
İlahi köz.
Seni beklemek çok acı
Sana ulaşmak çok zor*

*Seni yedi yılda
Yedi kurbanla bulduğum.
Sen ekmeğim, suyum
Sen tükenmez umudum
Sen tarlamdaki altın başak*

.....

*Ses ver ne olur?
Yedi kat yerin altında da
Olsa yerin.
Sana selamı var güvercinlerin.
Sana umutlar getirdim*

*Türküler dolusu.
Sana mektuplar yolladım
Allı turnalarla, aldın mı?
Yoksa Blanket'in hatırı için
Mösyö Sogen'in kapısın da mısın hala?*

*Aldınsa ... Ses ver ne olur
Bekletme beni...*

Ergönül ile yakın yaşlarda Hozakpurlu olan, gerçek mesleği öğretmenlik olmasına rağmen, farklı görevler yaparken Ağın ve Hozakpurlu olduğunu unutmayan Ağın Düşün ve Sanat Dergisinin uzun süre hazırlanmasında büyük emekler harcayan yazar Mehmet Orhan'ın "Dünden Bugüne Ağın" isimli eserini ortaya çıkaran rahmetli yazarımızın kitabında, Mehmet Ergönül için " Özen içinde coşkulu, ince ama buruk içe kapanık şiirlere imza atan bir duygu ozanı. " olarak yorumlamaktadır. Yayımlanmış olduğu "Beklediğim Kuşlar (1960)" şiir kitabında doyamadan kaybettiği canı için, erkenden kaybettiği ablası Seher için "Seher Yeli " (1996) şiir kitabı ve bana evinde gösterdiği çile odasında hazırlayıp oluşturduğu son zamanlarda yalın Türkçe ve özenle hazırlanan "Mevlana'nın Divan-ı Kebir'den Seçmeler" kitabını yayımladı.

Hozakpur Köyünden Merhum Hulisi Aksoy ve Ağın merkezinden merhume Hatice Özbey Aksoy'un(Bakırköy Sinir Hastalıkları Hastanesi Başhekimlerinden merhum Tefik Özbey'in kardeşi), Orhan ve Erhan Ergönül'ün kıymetli babaları, Nuran Ergönül'ün sevgili eşi, şair ve ressam Mehmet ERGÖNÜL (Aksoy soyadı kendisi tarafından değiştirilmiştir), 9 Eylül 2020 tarihinde İstanbul'da vefat etmiş, aynı gün İstanbul Ümraniye Hekimbaşı mezarlığına toprağa verilmiştir

İstanbul beyefendisi de diyebileceğimiz, duygulu, aşırı hassas ve alingan abimize, yaşattığı güzel duygular için sonsuz teşekkürler. Mekanın Cennet olsun, ışıklar içinde uyu..

Elazığ Manas Yayıncılıktan Başsağlığı...

Şener BULUT

Ağın'ın yetiştirmiş olduğu kıymetli şair, ressam, Manas'ın çok kıymetli üyesi Mehmet Ergönül 09 Eylül 2020 tarihinde İstanbul'da Hakk'a yürümüştür. 94 yıllık ömrünü Türk kültürüne adayan bu güzel insan, geride bıraktığı eserleriyle Elazığ halkına eşsiz bir miras bırakmıştır. Şehrimizin kültür ve sanat hayatında unutulmaz hatıralar bırakan Mehmet Ergönül, müstesna hizmetleriyle her zaman saygıyla yâd edilecektir.

Merhum sanatçımıza yüce Allah'tan rahmet; yakınlarına, kültür ve sanat dünyasına başsağlığı diliyoruz.

*Yeri cennet, mekânı nur olsun.
Uzaktardan bakıp ağlama ne olur?
Göze görünmeyen özdedir gurbet.
Bir eli elimde, bir eli orda
Karanfil işleyen nazdadır gurbet.
Adını düşünsem içim üşüyor
Ellerime güz yaprağı düşüyor
Ömür küheylanı dörtnal koşuyor
Yollara sığmayan izdedir gurbet.*

